

A Törvényszék nem vette figyelembe azt az alapelvet, hogy a vásárlóközönség a védjegyet mint egészet érzékeli, és nem vizsgálja annak különböző részleteit, hanem — a korábbi védjegyhez képest — csak egyetlen alkotóelemet vett alapul és azt hasonlította össze a későbbi védjeggyel.

Többek között nem vette figyelembe teljes körűen a jelen ügy körülményeit, mivel számításon kívül hagyta az ütköző megjelölések közötti eltéréseket, különösen a korábbi védjegyben szereplő „POLO” elem feltűnő megkettőzését. Az egyedül álló „POLO” elem nem dominál a „POLO-POLO” korábbi védjegyben, és önálló megkülönböztető pozícióval sem rendelkezik az összetett védjegyben, és a Törvényszék nem is állította azt, hogy ilyen rendeltetés állna fenn.

Továbbá, a „POLO-POLO” korábbi védjegynek egészében tekintve egyik közösségi nyelvben sincsen jelentése. Ezért nem lehet fogalmi összehasonlítást végezni.

3. A Törvényszék nem vette figyelembe azt az alapelvet, hogy a hasonlóság megítélését csak akkor lehet kizárólag egyetlen alkotóelem alapján elvégezni, ha a védjegy összes többi alkotóelemének elhanyagolható a szerepe.
4. A Törvényszék érvelése a következő pontokban ellentmondásos és következetlen.

A Törvényszék egyfelől azt állapította meg, hogy a „U.S.” és az „ASSN:” alkotóelemek nem jelentenek semmit. Másfelől rámutatott arra, hogy az érintett vásárlóközönség a „U.S.” elemet földrajzi származásra való utalásként érti. Még ha feltételezzük is, hogy néhány fogyasztó nem érti az „ASSN.” rövidítést, ez akkor sem indokolja azt, hogy ne vegyék észre vagy ne hallják meg ezt az alkotóelemet, hanem a MATRATZEN-ítéletben megállapított alapelveknek megfelelően annál inkább megkülönböztető elemként érzékeli.

(¹) HL L 78., 1. o.

A Bundesgerichtshof (Németország) által 2011. július 8-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Alexandra Schulz kontra Technische werke Schussental GmbH und Co.KG

(C-359/11. sz. ügy)

(2011/C 311/26)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Bundesgerichtshof

Az alapeljárás felei

Felperes: Alexandra Schulz

Alperes: Technische werke Schussental GmbH und Co.KG

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

Úgy kell-e értelmezni a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 98/30/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2003. június 26-i 2003/55/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (¹) A. mellékletének b) és/vagy c) pontjával összefüggésben értelmezett 3. cikkének (3) bekezdését, hogy az általános ellátási kötelezettség keretében ellátott háztartási fogyasztókkal (tarifális fogyasztók) kötött földgázszállítási szerződésekben rögzített árak megváltoztatásra vonatkozó nemzeti jogszabály megfelel a szükséges mértékű átláthatósággal szemben támasztott követelményeknek, ha az nem rögzíti ugyan az árváltoztatás indokát, feltételeit és mértékét, biztosított azonban, hogy a gázellátó vállalkozás a fogyasztóit mindenféle áremelésről megfelelő időben előre tájékoztatja, és a fogyasztók felmondhatják a szerződést, ha a velük közölt megváltozott feltételeket nem kívánják elfogadni?

(¹) HL L 176., 57. o.; magyar nyelvű különkiadás 12. fejezet, 2. kötet, 230. o.

Az Oberlandesgericht Düsseldorf (Németország) által 2011. július 20-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem — Piepenbrock Dienstleistungen GmbH & Co KG kontra Kreis Düren, képviseli: a Landrat

(C-386/11. sz. ügy)

(2011/C 311/27)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Oberlandesgericht Düsseldorf

Az alapeljárás felei

Felperes: Piepenbrock Dienstleistungen GmbH & Co KG

Alperes: Kreis Düren, képviseli: a Landrat

Másik fél az eljárásban: Stadt Düren, képviseli: a polgármester

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

Azt a két területi vagy települési önkormányzat között létrejött szerződést is az építési beruházásra, az árubeszerzésre és a szolgáltatásnyújtásra irányuló közbeszerzési szerződések odaítélési eljárásainak összehangolásáról szóló, 2004. március 31-i 2004/18/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (¹) 1. cikke (2) bekezdésének a) pontja értelmében vett „közbeszerzési szerződésnek” kell-e tekinteni, amelynek révén az egyik önkormányzat a másikra a költségek megfizetése ellenében szigorúan korlátozott hatáskört ruház át, különösen akkor, ha az átruházott feladat nem magát a közhatalmi tevékenységet, hanem csupán a járulékos feladatokat érinti?

(¹) HL L 134., 114. o.; magyar nyelvű különkiadás 6. fejezet, 7. kötet, 132. o.